

بررسی رابطه کفایت دیالیز با کیفیت زندگی و سلامت معنوی بیماران تحت درمان با همودیالیز

زهرا اشرفی، حسین ابراهیمی*، جواد صراف‌ها

دانشگاه علوم پزشکی شهرورد، شهرورد، ایران.

تاریخ دریافت: ۹۳/۷/۱۱ تاریخ پذیرش: ۹۳/۷/۲۹

چکیده:

زمینه و هدف: همودیالیز از عوامل تأثیرگذار بر کیفیت زندگی و سلامت معنوی بیماران کلیوی محسوب می‌شود. از طرفی بهبود کفایت دیالیز مهمترین عامل کاهش عوارض و مرگ و میر بیماران دیالیزی به شمار می‌آید. این پژوهش با هدف بررسی رابطه کفایت دیالیز با کیفیت زندگی و سلامت معنوی بیماران تحت درمان با همودیالیز طراحی و اجرا شد.

روش بررسی: این مطالعه از نوع تحلیلی- همبستگی بود که در بیماران تحت درمان با همودیالیز بیمارستان امام حسین (ع) شهرورد در سال ۱۳۹۱ انجام گرفت. روش نمونه گیری از نوع در دسترس و حجم نمونه ۷۲ نفر بود. اطلاعات با استفاده از پرسشنامه کیفیت زندگی و سلامت معنوی جمع آوری شد. برای بررسی کفایت دیالیز از شاخص‌های آزمایشگاهی استفاده گردید.

یافته‌ها: سطح سلامت معنوی (۶۸/۱ درصد) و کیفیت زندگی (۸۶ درصد) اکثر بیماران در حدود متوسط قرار داشت. شاخص‌های کفایت دیالیز در اکثر بیماران در حد قابل قبول بودند. در بین ابعاد کیفیت زندگی، عملکرد جسمانی (P<۰/۰۵) و محدودیت ایمای نقش (P<۰/۰۵) با شاخص‌های کفایت دیالیز همبستگی معنی داری نشان دادند. همچنین در بین ابعاد سلامت معنوی، تنها بعد سلامت وجودی با شاخص‌های کفایت دیالیز همبستگی معنی داری نشان داد جسمانی (P<۰/۰۵).

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه اهمیت کفایت دیالیز را به عنوان متغیر تأثیرگذار بر سلامت معنوی و کیفیت زندگی بیماران دیالیزی مورد تأیید قرار می‌دهد؛ بنابراین مداخلات جهت بهبود کفایت دیالیز به منظور ارتقاء کیفیت زندگی و سلامت معنوی بیماران پیشنهاد می‌شود.

واژه‌های کلیدی: کفایت دیالیز، عملکرد جسمانی، سلامت وجودی، همودیالیز.

مقدمه:

ایالات متحده، در حدود ۹۰٪ بیماران مبتلا به نارسایی مزمن کلیه تحت درمان همودیالیز قرار دارند و در ۹۲٪ بیماران دیالیزی، این روند درمانی ترجیح داده می‌شود (۴). در ایران طبق آخرین آمار ارائه شده توسط انجمن نفرولوژی بیش از ۱۶ هزار بیمار دیالیزی وجود دارد (۵).

هرچند به واسطه همودیالیز، طول عمر بیماران کلیوی افزایش یافته؛ اما بیماری بر زندگی آن‌ها تأثیر گذاشته و در مراحل پیشرفتی سبب اختلال در وضعیت

از جمله بیماری‌هایی که کیفیت زندگی فرد را تحت تأثیر قرار می‌دهد، نارسایی مزمن کلیه است که به عنوان اختلال پیشرونده و برگشت ناپذیر عملکرد کلیه تعریف می‌شود (۱). امروزه ۲ تا ۳٪ مردم جهان مبتلا به این بیماری هستند (۲). در ایران و بسیاری از کشورها همودیالیز رایج ترین روش درمان این بیماری است (۳). دیالیز روندی برای خارج ساختن مایع و فرآورده‌های زاید اورمیک از بدن می‌باشد و دیالیز خونی شایعترین روش دیالیز است. براساس سیستم اطلاعات کلی و

Kidney Disease Outcomes Quality (KDOQI) توصیه برای بیمارانی که سه بار در هفته دیالیز می‌شوند، KT/V حداقل بالای ۱/۲ و URR حداقل بالای ۶۵٪ می‌باشد.

پیش‌آگهی طولانی مدت بیماران همودیالیزی مزمن، تحت تأثیر کنایت درمان با دیالیز قرار دارد و بررسی آن در اداره بیماران همودیالیزی دارای اهمیت ویژه‌ای می‌باشد (۱۴). در واقع اگر همودیالیز انجام شده از کنایت لازم برخوردار نباشد، سطح توکسین‌های خون و علائم بالینی بیمار به خوبی کنترل نشده و بنابراین میزان ناتوانی و مرگ و میر بیماران افزایش می‌یابد (۱۵)؛ لذا با توجه به اهمیت تأمین کیفیت زندگی بیماران همودیالیز و سلامت معنوی آنان و نیز لزوم بررسی کنایت دیالیز به عنوان یکی از اصلی‌ترین عوامل تعیین کننده کیفیت زندگی، ناتوانی و مرگ و میر در این بیماران و با توجه به محدود بودن این گونه مطالعات، پژوهش‌های حاضر با هدف بررسی رابطه بین کنایت دیالیز با کیفیت زندگی و سلامت معنوی در بیماران تحت درمان با همودیالیز انجام شده است.

روش بررسی:

پژوهش حاضر از نوع تحلیلی- همبستگی بود و جامعه پژوهش آن را ۱۰۲ بیمار تحت درمان با دیالیز مراجعه کننده به بیمارستان امام حسین (ع) شاهروд تشکیل دادند. تعداد ۲۸ بیمار به دلایل سن بسیار بالا یا پائین و عدم توانایی برقراری ارتباط برای پاسخ دهی به پرسشنامه‌ها از مطالعه حذف شدند. همچنین تعداد ۲۲ بیمار به دلیل عدم تمایل در مطالعه شرکت نکردند و در نهایت ۷۲ بیمار مورد بررسی قرار گرفتند. نمونه‌ها با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس (سرشماری) و با توجه به تمایل به شرکت در مطالعه شرکت کردند. معیارهای ورود به مطالعه شامل گذشت ۶ ماه از شروع دیالیز و توانایی برقراری ارتباط بود. معیارهای خروج نیز عدم تمایل همکاری تعیین شد.

عملکردی فرد و تغییرات در کیفیت زندگی آنان می‌شود. بیماران دیالیزی با توجه به شرایط جسمی و روحی خاص بیماری شان مشکلات فراوانی را تجربه می‌کنند (۶). آن‌ها غالباً نگران آینده غیر قابل پیش‌بینی بیماری خود هستند. اغلب شغل خود را از دست می‌دهند و دچار مشکلات مالی می‌گردند و همواره به دلیل بیماری مزمن دچار افسردگی و ترس از مرگ هستند (۱،۷). از طرفی بیماری‌های ناتوان کننده و مزمن، فرد را با سوالاتی درباره معنا و هدف در زندگی مواجه می‌کنند و بسیاری از بیماران سلامت معنوی را به عنوان عامل ایجاد کننده معنا و هدف در زندگی و ارتقاء دهنده کیفیت زندگی می‌شناشند (۸). برخی مطالعات بیانگر آن است که بدون سلامت معنوی، دیگر ابعاد زیستی، روانی و اجتماعی نمی‌تواند عملکرد درستی داشته باشد یا به حداقل ظرفیت خود برسند و در نتیجه بالاترین سطح کیفیت زندگی، قابل دستیابی نخواهد بود (۹). در همین راستا در طی سال‌های اخیر، معنویت در ارتباط با فرآیند بررسی کیفیت زندگی مورد تأکید قرار گرفته است (۱۰).

در نارسایی کلیه، درمان نمی‌تواند به عنوان هدف واقعی انتخاب شود (۱۱)؛ چرا که دیالیز خونی، زندگی بیماران را حفظ می‌کند و بر طول عمر آن‌ها می‌افزاید؛ اما به طور کامل نمی‌تواند وظایف کلیه را انجام دهد و جانشین آن شود (۱۲)؛ بنابراین در اینجا رسیدن به بالاترین حد عملکرد و خوب بودن بیمار مهم است؛ به گونه‌ای که وی توانایی انجام فعالیت‌های روزانه را داشته باشد (۱۳،۱۴).

بیماران همودیالیزی با توجه به شرایط جسمی و روحی خاص بیماری شان مشکلات فراوانی را تجربه می‌کنند. در این بین کیفیت دیالیز فاکتور مهم و تأثیرگذاری بر کاهش این مشکلات است (۱۵). به طور کلی برای بررسی کنایت دیالیز از دو روش نسبت کاهش نسبت اوره KT/V و URR استفاده می‌شود (۱۶) که در این مطالعه نیز از این دو روش فوق استفاده شده است. بر اساس نظریه

آن سلامت مذهبی و ۱۰ سؤال دیگر سلامت وجودی را اندازه گیری می کند. گویه ها بر مبنای مقیاس شش درجه ای لیکرت نمره گذاری شده است. امتیازات از یک تا شش به ترتیب به گزینه های کاملاً مخالفم، مخالفم، نسبتاً مخالفم، نسبتاً موافقم، موافقم و کاملاً موافقم داده می شود. ضمناً ۹ گویه نیز به صورت معکوس نمره گذاری شده است. ۲۰ گویه پرسشنامه به طور کلی فلسفه اصلی زندگی، برآیند داشتن هدف و معنی در زندگی، عشق و بخشش را مورد ارزیابی قرار می دهد (۱۸). در مطالعه سید فاطمی و همکاران، روایی پرسشنامه سلامت معنی از طریق اعتبار محظوظ مشخص شد و پایایی آن از طریق ضریب پایایی آلفا کرونباخ ۰/۸۲ تعیین گردید (۱۹).

به منظور جمع آوری اطلاعات پژوهشگران بعد از کسب اجازه از مسئولان دانشگاه و مراجعه به بیمارستان امام حسین (ع) شاهروд و پس از انتخاب واحدهای مورد پژوهش و معرفی خود و ارائه توضیحات کافی در مورد هدف از انجام پژوهش اقدام به تکمیل پرسشنامه ها نموده اند. اطلاعات در مدت دو ماه جمع آوری و با کمک نرم افزار آماری SPSS 16 و با استفاده از آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی (ضریب همبستگی پیرسون، تی تست و آزمون آنالیز واریانس) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها:

در این مطالعه تعداد ۷۲ بیمار تحت درمان همودیالیز شرکت کردند که دامنه سنی بین ۱۲ تا ۸۸ سال داشته و میانگین سنی $51/47 \pm 17/81$ داشتند. اکثریت شرکت کنندگان مرد، دارای سن بیش تر از ۶۰ سال، دارای سواد خواندن و نوشتن، متاهل و خانه دار بودند (جدول شماره ۱).

ابزار گردآوری داده ها در این پژوهش شامل فرم اطلاعات فردی و اجتماعی، پرسشنامه کیفیت زندگی (۱۷) و پرسشنامه استاندارد ۲۰ سوالی سلامت معنوی بود (۱۸). میزان کفایت دیالیز به وسیله دو شاخص آزمایشگاهی URR و KT/V محاسبه شد. فرمول KT/V که در آن متغیر K: تصفیه دیالیز؛ T: مدت زمان دیالیز و V: حجم توزیع اوره بود و URR به وسیله فرمول BUN1-BUN2/BUN1 که در آن BUN1 همان میزان اوره قبل از دیالیز و BUN2 میزان BUN1 همان میزان اوره ای دیالیز بود محاسبه شد. فرم اطلاعات فردی و اجتماعی شامل متغیرهای سن، جنس، سطح تحصیلات، وضعیت تأهل، وضعیت اقتصادی، شغل، تعداد افراد خانواده که با هم زندگی می کنند و مدت زمانی که از تشخیص بیماری می گذرد بود.

همچنین پرسشنامه کیفیت زندگی ۳۶ سوالی (Questioner Short Form 36 Item Health Survey-SF36) جهت بررسی کیفیت زندگی بیماران به کار رفت. این پرسشنامه مشتمل از عباراتی در قالب خرده مقیاس های عملکرد جسمی، ایفای نقش جسمی، درد بدنی، سلامت عمومی، انرژی و نشاط، عملکرد اجتماعی، ایفای نقش عاطفی و سلامت روانی می باشد. حداقل امتیاز کسب شده برای هر بخش یا خرده مقیاس ۱۰۰ و حداقل امتیاز صفر می باشد که نمرات بالا دلالت بر کیفیت زندگی بهتر دارند. سطح کیفیت زندگی به صورت مطلوب (بین ۷۱ تا ۱۰۰)، تا حدودی مطلوب (بین ۳۱ تا ۷۰) و نامطلوب (بین ۰ تا ۳۰) در نظر گرفته شده است. در ایران روایی پرسشنامه با استفاده از روش مقایسه گروه های شناخته شده و روایی همگرایی و پایایی پرسشنامه با استفاده از تحلیل آماری همخوانی داخلی در مطالعه منتظری و همکارانش مورد بررسی قرار گرفته است (۱۷). در این مطالعه همچنین سلامت معنوی با استفاده از پرسشنامه استاندارد ۲۰ گویه ای سلامت معنوی Ellison و Paloutzain مورد ارزیابی قرار گرفت. ۱۰ سؤال

بین جنسیت و شاخص های کفایت دیالیز اختلاف آماری معنی داری مشاهده شد ($P=0.01$). نتایج آزمون آنالیز واریانس نشان دهنده اختلاف معنی دار بین KT/V و دو متغیر وضعیت تأهل ($P=0.04$) و وضعیت اشتغال ($P=0.04$) بود؛ همچنین بین URR با وضعیت تأهل اختلاف معنی داری مشاهده شد ($P=0.03$)؛ اما در سایر مشخصات دموگرافیک بیماران از نظر شاخص های کفایت دیالیز تفاوت معنی داری مشاهده نشد.

در بررسی ارتباط ابعاد کیفیت زندگی با شاخص های کفایت دیالیز، نتایج نشان دهنده وجود همبستگی معنی دار بین بعد عملکرد جسمانی ($P=0.05$) و محدودیت ایفای نقش ناشی از مشکلات هیجانی ($P=0.03$) با شاخص KT/V بود. به علاوه بین شاخص URR با بعد محدودیت ایفای نقش ناشی از مشکلات هیجانی ($P=0.03$) همبستگی معنی داری مشاهده شد؛ ولی بین دیگر ابعاد کیفیت زندگی با شاخص های کفایت دیالیز همبستگی معنی داری دیده نشد ($P=0.05$). همچنین نتایج آزمون همبستگی بین ابعاد سلامت معنوی و دو شاخص کفایت دیالیز، نشان دهنده وجود همبستگی معنی دار بین بعد سلامت وجودی با KT/V ($P=0.04$) و URR ($P=0.03$) بود؛ اما بین بعد سلامت مذهبی با شاخص های کفایت دیالیز همبستگی معنی داری یافت نشد ($P=0.05$).

بحث:

در مطالعه حاضر که با هدف بررسی رابطه کفایت دیالیز با کیفیت زندگی و سلامت معنوی بیماران تحت درمان با همودیالیز انجام شد، کفایت دیالیز در اکثر واحدهای پژوهش در حد قابل قبول بود. این در حالی است که در برخی دیگر از پژوهش ها، در اکثر بیماران کفایت دیالیز پایین گزارش شده است

جدول شماره ۱: اطلاعات دموگرافیک نمونه های پژوهش

	مشخصات فردی	فراتری (درصد)
سن	زن	۳۴(۴۷٪)
	مرد	۳۸(۵۲٪)
	کل	۷۲(۱۰۰)
	کمتر از ۲۰	۳۴/۲
	۲۰-۴۰	۲۰(۲۷٪)
	۴۰-۶۰	۲۲(۳۰٪)
میزان تحصیلات	بی سواد	۱۹(۲۷٪)
	سودا خواندن و نوشتن	۲۵(۳۴٪)
	سیکل	۱۳(۱۸٪)
	دپلم	۱۳(۱۸٪)
	تحصیلات دانشگاهی	۲۰(۲۸٪)
	کل	۷۲(۱۰۰)
وضعیت تأهل	مجرد	۸(۱۱٪)
	متأهل	۵۴(۷۵٪)
	همسر جواہر یافت شده	۱۰(۱۳٪)
	کل	۷۲(۱۰۰)
	میزان درآمد ماهیانه	۷(۱۰٪)
	تاخذیوی کافی	۱۷(۲۴٪)
طول مدت بیماری	ناکافی	۴۵(۶۵٪)
	کافی	۶۹(۱۰۰)
	کمتر از ۱ سال	۱۰(۱۴٪)
	۱-۵ سال	۳۰(۴۴٪)
	۶-۱۰ سال	۱۳(۱۹٪)
	بیشتر از ۱۰ سال	۱۴(۲۰٪)
وضعیت اشتغال	کل	۶۷(۱۰۰)
	آزاد	۷(۹٪)
	پیکار	۱۳(۱۸٪)
	خانه دار	۲۸(۳۸٪)
	محصل-دانشجو	۳(۴٪)
	بازنشسته	۱۶(۲۲٪)
کارمند	کارمند	۵(۹٪)
	کل	۷۲(۱۰۰)

شاخص های کفایت دیالیز شامل URR و KT/V در اغلب بیماران (به ترتیب با ۶۷/۱ درصد و ۷۲/۲ درصد) در حد قابل قبول ($URR \geq 65\%$ و $KT/V \geq 1/2$) بودند. همچنین نتایج نشان داد اکثر بیماران از سطح سلامت معنوی (۶۸/۱ درصد) و کیفیت زندگی (۸۶ درصد) متوسطی برخوردار بوده اند.

در این مطالعه بین شاخص های کفايت دیالیز با برخی ابعاد کيفيت زندگي از جمله عملکرد جسماني و محدوديت ايفاي نقش و نيز برخی ابعاد سلامت معنوی همچون سلامت وجودی همبستگي معنی داری وجود داشت. در ديگر بيماري هاي مزمن نيز افرادي كه از سطح كنترل بالاتر بيماري برخوردار بوده اند كيفيت زندگي بالاتری را گزارش نموده اند (۳۰). كيفيت زندگي بر پایه تجربه زندگي فرد قرار دارد و اساساً بر مبنای ارزیابی شخصی از تجارب زندگی خود قابل بررسی است. بيماري مزمن کليوی اختلال گسترده ای تلقی می شود که بيمار را در همه ابعاد تحت تأثير قرار می دهد. مشکلات روانی- اجتماعی نيز به علت طبیعت اين بيماري، نقش محروم زیادی در زندگی فرد دارند و تلاش ها بر بالا بردن كيفيت زندگي اين بيمaran استوار است (۳۱). بنابراین توجه به كفايت دیالیز به عنوان عامل تأثیرگذار بر كيفيت زندگي و سلامت معنوی افراد تحت درمان با همودیالیز بيش از پیش احساس می شود.

لازم به ذکر است که تفاوت در روند تطابق بيمaran تحت درمان با همودیالیز يكی از محدوديت های پژوهش حاضر بوده است. همچنین وجود تفاوت های فردی بيمaran و شريطي روانی- عاطفي آنان در زمان پاسخگوبي به پرسشنامه که ممکن است سبب کاهش دقت پاسخدهی آنان گردد. از ديگر محدوديت های اين پژوهش بود که برای رفع اين محدوديت پژوهشگران سعی کردند در زمانی که خود بيمaran برای تكميل پرسشنامه اعلام آمادگي می نمودند، به تكميل پرسشنامه ها اقدام نمایند.

نتیجه گیری:

با توجه به نتایج پژوهش و در نظر گرفتن سلامت معنوی و کيفيت زندگي مطلوب تر در

(۲۱، ۲۰، ۱۵). شايد بالا بودن كفايت دیالیز در این مرکز، در نتيجه ارائه گزارش هایی مبني بر عدم كفايت دیالیز به مستوان مربوطه و به دنبال آن ايجاد تغييرات در روند انجام دیالیز (مانند استفاده از محلول بي كربنات به جاي محلول استات) بوده است که نهايتاً بهبود كفايت دیالیز را به همراه داشته است.

ياfته های مطالعه حاضر نشان دهنده کيفيت زندگي متوسط در اکثر واحدهای مورد پژوهش بودند. در مطالعه عرفانی و همکاران در بررسی کيفيت زندگي بيمaran دیالیزی، اکثريت افراد کيفيت زندگي تا حدودی مطلوب داشتند (۲۴). هميطور نتایج مطالعه زارعی و همکاران تأکیدی بر اين موضوع می باشد (۲۵). بروز نارسایي مزمن کليوی و انجام روش های درمانی از جمله همودیالیز، منجر به تغيير در شيوه زندگي و وضعیت سلامت فرد می شود و نه تنها سلامت جسمی بلکه ديگر ابعاد سلامتی را نيز به مخاطره می اندازد که همه اين عوامل کيفيت زندگي بيمار را تحت تأثير قرار می دهند (۲۶). همچنين در مطالعه حاضر داده ها بيانگر سلامت معنوی متوسط در بيمaran بوده است. شريف نيا و همکاران در مطالعه خود سطح سلامت معنوی متوسط را در بيمaran تحت درمان با همودیالیز گزارش کردند (۲۷). اله بخشيان و همکاران نيز در مطالعه خود سطح سلامت معنوی بيمaran اسکلروز متعدد را در حد متوسط اعلام کردند (۱۸) که با نتایج اين مطالعه همخوان است.

در اين مطالعه زنان از كفايت دیالیز بهتری نسبت به مردان برخوردار بودند که اين يافته با يافته های برخی ديگر از پژوهشگران هم راستا می باشد (۲۱، ۱۵، ۲۰). همچنين كفايت دیالیز بيمaran برحسب وضعیت تأهل آن ها متفاوت بود؛ به طوری که در افراد متاهل كفايت بالاتری گزارش نمودند. مطالعات بيانگر آن است که حضور همسر به عنوان حامي در کاهش تنش، سازگاري با بيماري مزمن، پيروی از رژيم درمانی، کاهش ناتوانی و بهبود وضعیت روانی بيمaran همودیالیزی می تواند موثر باشد (۲۸، ۲۹).

بدین طریق رضایت بیماران همودیالیزی را از کیفیت دیالیز انجام شده افزایش داده و متعاقباً موجب ارتقاء سلامت معنوی و کیفیت زندگی آنان گردد.

بیماران با کفايت دialis مناسب تر، انجام مداخلات در جهت بهبود کفايت دialis و بدین ترتیب افزایش کیفیت زندگی و سلامت معنوی بیماران احساس می‌گردد.

تشکر و قدردانی:

بدین وسیله مراتب تشکر و قدردانی خویش را از تمامی کسانی که در انجام پژوهش ما را یاری رساندند، خصوصاً بیماران همودیالیزی بیمارستان امام حسین (ع) شاهروд اعلام می‌داریم.

كاربرد يافته هاي پژوهش در بالين:

نتایج این مطالعه می‌تواند در جهت ارتقاء آگاهی کادر درمانی به منظور شناخت روش‌هایی جهت بهبود کفايت دialis مورد استفاده قرار گیرد و

منابع:

1. Eslami AA, Rabiei L, Khayri F, Nooshabadi MRR, Masoudi R. Sleep quality and spiritual well-being in hemodialysis patients. *Iranian Red Crescent Medical Journal*. 2014; 16(7): e17155.
2. Narimani M, Rafigh Irani S. A survey of relationship between coping styles and mental health in patients undergoing hemodialytic treatment. *Journal of Fundamentals of Mental Health*. 2008; 2(38): 117-22.
3. Zhang Q-L, Rothenbacher D. Prevalence of chronic kidney disease in population-based studies: systematic review. *BMC Public Health*. 2008; 8(1): 117.
4. Jablonski A. The multidimensional characteristics of symptoms reported by patients on hemodialysis. *Nephrology Nursing Journal*. 2007; 34(1): 29-34.
5. Nephrology Iso. Tehran: Iranian society of nephrology; 2014; Available from: Iranian society of nephrology.
6. Rambod M, Rafii F, Hosseini F. Quality of life in patients with end stage renal disease. *Hayat*. 2009; 14(2): 51-61.
7. Kirby K. Nursing textbooks: comparative representation of physicians and advanced practice nurses [Honor Thesis]. US: Hampshire University; 2013.
8. Mauk KL, Schmidt NA. Spiritual care in nursing practice. Lippincott: Williams & Wilkins; 2004.
9. Omidvari S. Spiritual health; concepts and challenges. *Quranic Interdisciplinary Studies Journal of Iranian*. 2009; 1(1): 5-17.
10. McSherry W, Ross L. Dilemmas of spiritual assessment: considerations for nursing practice. *Journal of Advanced Nursing*. 2002; 38(5): 479-88.
11. Smeltzer SCBB. Bruuner & Suddarth text book of medical surgical nursing. 10th ed. Lippincott: Wiliams Wilkins; 2003.
12. Mousavi Movahed M, Komeili Movahed T, Komeili Movahed A, Dolati M. Assessment of adequacy of dialysis in patients under continuous hemodialysis in Kamkar and Hazrat Vali-e-Asr hospitals. *Qom University of Medical Sciences Journal*. 2007; 2(1):45-53.
13. Harirchi A, Rasooli A. Comparison quality of life in hemodialysis patients and kidney transplanting patients. *Payesh*. 2004; 3(2):117-21.
14. Lazzaretti CT, Carvalho JG, Mulinari RA, Rasia JM. Kidney transplantation improves the multidimensional quality of life. *Transplantation Proceedings*. 2004; 36(4): 872-3.
15. Hojjat M. Hemodialysis adequacy in patients with chronic renal failure. *Iranian Journal of Critical Care Nursing*. 2009; 2(2): 61-66.
16. Jindal K, Chan C, Deziel C. Haemodialysis adequacy in adults. *Journal of the American Society of Nephrology*. 2006; 17(12):4-7.
17. Harirchi A, Rasooli A, Montazeri A. Comparison quality of life in hemodialysis patients and kidney transplanting patients. *Payesh*. 2004; 3(2): 117-21.

18. Allahbakhshian M, Jaffarpour M, Parvizy S, Haghani H. A Survey on relationship between spiritual wellbeing and quality of life in multiple sclerosis patients. Zahedan Journal of Research in Medical Sciences. 2010; 12(3): 29-33.
19. Seyed fatemi N, Rezai M, Givari A, Agha Hosseini F. Prayer and its relation to the spiritual health of patients with cancer. Payesh. 2006; 5(4):295-304.
20. Mozafari MM, Dadkhah B, Mahdavi A. Assessment of quality of dialysis in Ardabil hemodialysis patients. Journal of Ardabil University of Medical Sciences. 2005; 4(14):52-57.
21. Taziki O, Kashi Z. Determines quality of dialysis in Hazrat Fateme Zahra hospital in Sari. Journal of Mazandaran University of Medical Sciences. 2002; 13(41): 40-46.
22. Delavari A, Sharifian A, Rahimi E. Assessment quality of dialysis in 3 center of dialysis in Kordestan. Journal of Kordestan University of Medical Sciences. 2001; 5(20): 18-22.
23. Ebrahimi H, Khosravi A, Bolbolhaghghi N. Relationship between the dose of erythropoietin and the dialysis adequacy. Knowledge & Health. 2008; 3(2):7-12.
24. Erfani A, Jafarpoor M, Hakimi T, Haghani H. Quality of life and severity of stress of patients undergoing hemodialysis. Iran Journal of Nursing. 2005; 18 (41 and 42): 39-48.
25. Zeraati AA, Naghibi M, ojahedi MJ, Ahmad Zadeh S, Hasan Zamani B. Comparison of quality of life between hemodialysis and peritoneal dialysis patients in Imam Reza and Ghaem Hospital Dialysis Centers in Mashhad. Medical Journal of Mashhad. 2010; 53(3): 169-75.
26. Riahi Z, Esfarjani F, Marandi SM, Kalani N. The effect of intradialytic exercise training on the quality of life and fatigue in hemodialysis patients. Journal of Research in Rehabilitation Sciences. 2012; 8(2): 219-27.
27. Sharif Nia SH, Hojjati H, Nazari R, Qorbani M, Akhoondzade G. The effect of prayer on mental health of hemodialysis patients. Iranian Journal of Critical Care Nursing. 2012; 5(1): 29 - 34.
28. Lee BO, Lin CC, Chaboyer W, Chiang CL, Hung CC. The fatigue experience of haemodialysis patients in Taiwan. Journal of Clinical Nursing. 2007; 16(2): 407-13.
29. Rambod M, Rafii F, Hosseini F. Quality of life in patients with end stage renal disease. Hayat. 2008; 14(2): 51-61.
30. Harris MA, Freeman KA, Beers M. Family therapy for adolescents with poorly controlled diabetes: initial test of clinical significance. Journal of Pediatric Psychology. 2009; 34(10):1097-107.
31. Yaghmaei F, Khalfi A, Khost N, Alavi Majd H. The relationship between self-concept dimensions of health status in hemodialysis patients in selected hospitals affiliated to Shahid Beheshti University of Medical Sciences and Health Services, 2009. Pajohandeh Journal. 2006; 1(6):9-15.

The relationship between hemodialysis adequacy and quality of life and spiritual wellbeing in hemodialysis patients

Aashrafi Z, Ebrahimi H*, Sarafha J
Shahroud University of Medical Sciences, Shahroud, I.R. Iran.
Received: 18/April/2014 Accepted: 2/Sep/2014

Background and aims Hemodialysis is a factor that affects the quality of life and spiritual wellbeing in kidney patients. On the other hand, improving the adequacy of dialysis is the main factor for reducing complications and mortality in dialysis patients. This study was conducted to investigate the relationship between Hemodialysis adequacy and quality of life and spiritual wellbeing in hemodialysis patients.

Methods: In this correlational - analytical study, 72 hemodialysis patients were selected using convenience sampling on the patients under treatment in Imam Hossein hospital in Shahroud, 2012. Data were collected using spiritual health and quality of life questionnaires. Laboratory parameters were used to assess the adequacy of dialysis.

Results: The level of mental health (68.1%) and quality of life (86%) of the patients were in the moderate range. Also, the majority of adequacy of dialysis patients (65%>) was good. The dimensions of physical functioning, quality of life ($P<0.05$) and role limitation among life study aspects ($P<0.05$) showed a significant correlation with indices of dialysis adequacy. Moreover, Significant correlation between the existence of health ($P<0.05$) with adequacy of dialysis parameters were observed among life study aspects.

Conclusion: The results of this study emphasized on the importance of the hemodialysis adequacy as variable affecting on spiritual well-being and QOL in hemodialysis patients. Therefore, intervention to improve dialysis adequacy to enhance the quality of life and spiritual well-being of patients is recommended.

Keywords: Hemodialysis adequacy, Quality of life, Spiritual well-being, Hemodialysis.

Cite this article as: Aashrafi Z, Ebrahimi H, Sarafha J. The relationship between hemodialysis adequacy and quality of life and spiritual wellbeing in hemodialysis patients. Journal of Clinical Nursing and Midwifery. 2014; 3(3): 44-51.

*Corresponding author:

Shahroud University of Medical Sciences, Shahroud, I.R. Iran. Tel: 00989123731317,
E-mail: h_ebrahimi43@yahoo.com.